

עמ"י 54789/01/18 - גילה בן דוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 ינואר 2018

עמ"י 54789-01-18 בן דוד (עצירה) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העוררת
נגד
המשיבה
גילה בן דוד (עצירה)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד ניר דוד

ב"כ המשיבה מפקח עמרי סמבורסקי וחוקר מע"מ מר עידו שטרן

המשיבה הובאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט קמא (שלום פתח תקווה, כב' השופט ארז נוריאלי), מיום 23.1.2018 - בגדרה הוארך מעצרה של העוררת, בשלישית - וזאת עד ליום 28.1.2018.

בהחלטתו התייחס בית משפט קמא לעובדת היות הבקשה שבפניו שלישית להארכת מעצרה של העוררת - תוך שהוא נותן דעתו לפעולות החקירה הרבות שבוצעו בתיק שהביאו לחיזוק החשד כנגד העוררת והולדתן של פעולות חקירה נוספות המחייבות את הותרת מעצרה כפי שקבע.

בית המשפט התייחס למסמכים שהוצגו בפניו - במ/1 - במ/7, ובהתייחס לעוצמת החשד כנגד העוררת, היקף העבירות המיוחסות לה ומעורבותה בביצוע - נעתר הוא לבקשה להארכת מעצרה כנ"ל.

בית המשפט הזהיר את עצמו כי לא בנקל מורה בית המשפט בשלישית על הארכת מעצרו של עצור - אך נוכח כלל הנסיבות לא מצא להורות על שחרורה בתנאים נוכח כי פעולות החקירה שנותרו לביצוע הינן בנות שיבוש שלא בעוצמה נמוכה.

2. בקליפת אגוז יאמר כי העוררת נעצרה ביום **16.1.2018**, ומעצרה הוארך לראשונה, יחד עם אחרת, ביום **17.1.2018**, על-ידי כב' השופט נוריאלי, וזאת עד ליום **21.1.2018** - במועד זה הוארך מעצרה עד יום **23.1.2018**, ובמועד זה הוארך מעצרה בשלישית עד יום **28.1.2018**.

בית המשפט קמא התייחס כבר בהחלטתו מיום 17.1.2018 כי העוררת נעצרה בחשד לביצוע עבירות של ביצוע עבירה במסגרת ארגון פשיעה, עשיית פעולה ברכוש להסתיר כספים, קשר לפשע, עבירות על חוק מע"מ, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, והשמטת הכנסה במזיד, על פי פקודת מס הכנסה.

כבר במועד זה קבע בית המשפט קמא כי קם חשד לביצוע העבירות המיוחסות לעוררת, כמו גם לאחרת שנעצרה עמה (אורנה בן דוד), ובאשר לעילות המעצר - קבע כי אלה מתקיימות בדמות שיבוש הליכי חקירה נוכח פעולות החקירה שיש לבצע.

בית המשפט קמא אף התייחס למצבה הבריאותי של העוררת (לרבות זה של החשודה האחרת) - ולמרות זאת הוארך המעצר כנ"ל.

3. בהודעת הערר ציין ב"כ העוררת כי ניתן להסתפק בחלופה למעצרה, החשש לשיבוש אינו בעוצמה כזו המחייב את מעצרה, כי היא שבר כלי מבחינה רפואית ומטופלת ב - 4 ילדים.

ב"כ העוררת אף התייחס לעובדה כי החשודה האחרת שוחררה, ומצבה דומה למצבה של העוררת באופן המצדיק את שחרורה גם של זו.

לחילופין, ניתן לצמצם את ימי המעצר שנקבעו לעוררת.

4. נדרשתי לטיעוני הצדדים, להודעת הערר ולהחלטות בית המשפט קמא בכל הארכות המעצר שהתקיימו בעניינה של העוררת, כמו גם הוצגו בפניי במ/1 ו - במ/2, בנוגע להתקדמות החקירה, כמו גם המסמכים שהוצגו בבית משפט קמא - לרבות פעולות החקירה שיש לבצע כמפורט ב- במ/1 - וברי כי על הערר להידחות.

לא נפלה שגגה אצל בית משפט קמא כשנתן דעתו מחד לעובדת היות הארכת המעצר השלישית בעניינה של העוררת - ומאידך, להתקדמות החקירה, מורכבותה, היקפה והתעצמות החשד הסביר כנגד העוררת, כעולה מתוצרי החקירה וההכרח להמשכה לרבות כעולה מ - במ/1 שהוצג בפניי היום.

5. אני סבורה כי לא נפלה שגגה אצל בית משפט קמא כאשר שיקלל את הנתונים כנ"ל וקבע באופן מידתי את הארכת מעצרה של העוררת לצורך מיצוי החקירה באופן סביר עד יום 28.1.2018.

אני סבורה כי שחרורה של העוררת בשלב זה עלול לשבש את החקירה באופן בלתי הפיך ואין בחלופת מעצר כדי לאיין חשש זה או אפילו להפיגו.

6. אין בידי לקבל את טענת ב"כ העוררת הנוגעת להבחנה שאין לערוך בין העוררת לחשודה האחרת - מקום בו החלטת בית משפט קמא הנוגעת למארג הראיות שנאסף נגדה, כמו גם מידת החשש לשיבוש הליכי חקירה, מצדיק בעניינה את הארכת המעצר כנ"ל.

7. נוכח כל האמור, הערר נדחה.

8. בסוף הדיון עתר ב"כ העוררת לאפשר שיחת טלפון בין העוררת לילדיה, במתווה שקבע בית משפט קמא, כאשר תחת נוכחותו של נציג היחידה החוקרת במעמד השיחה יהא נציג שב"ס במקומו.

ב"כ המשיבה התנגדו לבקשה מהטעם שהדבר יכול להביא לשיבוש החקירה ויצירת קשר עם גורמים הקשורים לה.

בשלב זה, לא מצאתי לנכון להורות על שינוי מתווה יצירת הקשר בין העוררת לילדיה, כפי שקבע בית משפט קמא, וזאת בהמשך לחשש המשמעותי לשיבוש הליכי חקירה נוכח פעולות החקירה שיש לבצע ושהובאו בפניי.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ח, 24/01/2018 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת